

Arrest

nr. 51 043 van 10 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 12 maart 2010 het Rijk binnen en diende op 17 maart 2010 een asielaanvraag in. Op 25 mei 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn van het eiland Koyama en te behoren tot de etnische groep Bajuni. U verklaarde uw geboortedatum noch geboortjaar te kennen doch 20 jaar oud te zijn en geboren te zijn op het eiland Koyama. Op een onbekend tijdstip overleed uw zus Samiya. Ongeveer 4 jaar geleden ging uw vader vissen op zee. Uw vader verongelukte op zee en werd opgegeten door een haai. Uw moeder kon de dood van uw vader niet verteren en ongeveer 40 dagen na het overlijden van uw vader stierf uw moeder. U verloor uw beide ouders, er was geen vrede

noch veiligheid in Somalië en bovendien deden diverse groeperingen invasies waarbij ze jongeren gedwongen rekruteerden. Daarom besloot u het land te verlaten. Ongeveer 2 tot 3 jaar geleden verliet u het eiland Koyama en reisde u per boot naar Mombasa (Kenia). U verbleef aanvankelijk in een moskee alwaar u Mzee Mohamed ontmoette. Mzee Mohamed nam u mee naar zijn woning. U verbleef ongeveer 2 tot 3 jaar in Mombasa alwaar u inwoonde bij Mzee Mohamed en zijn echtgenote, Bi Lela. Bi Lela wilde op een gegeven moment echter dat u haar woning zou verlaten en Mzee Mohamed regelde uw reis. Per auto reisde u naar Nairobi (Kenia). Met een vliegtuig van een u onbekende luchtvaartmaatschappij reisde u op 11 maart 2010 naar een u onbekend land. Per trein arriveerde u in België. Toen u op 14 maart 2010 met een vlucht van United Airlines naar Londen (Groot-Brittannië) wilde reizen werd u tegengehouden op de luchthaven van Zaventem door de Luchtvaartpolitie omdat u niet in het bezit was van geldige reisdocumenten (zie verslagen van de Federale Politie van de luchthaven van Zaventem dd. 14 maart 2010 nrs. BN/1899/10 en VVR/412/ML). U vroeg op 17 maart 2010 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Zo verklaarde u geboren te zijn op het eiland Koyama (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 10 mei 2010, p. 3) en er steeds gewoond te hebben tot u ongeveer 2 tot 3 jaar geleden naar Mombasa (Kenia) vertrok (p. 3). U verklaarde dat uw vader werkzaam was als visser (p. 7) en eigenaar was van een vissersboot (p. 8) en het beroep van visser reeds uitvoerde van voor u geboren werd (p. 8) tot hij het leven liet op zee tijdens zijn activiteiten als visser (p. 4). U voegde er aan toe dat u gedurende uw verblijf op het eiland Koyama eenmaal naar het eiland Fuma reisde om mensen te gaan bezoeken (p. 7) en herhaaldelijk naar de eilanden Darakasi en Lisa reisde (p. 7) alwaar u uw vader hielp in het kader van zijn activiteiten als visser (p. 7) en u de gevangen vissen te drogen legde (p. 7). Het is dan ook merkwaardig dat u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat er tussen uw eiland, Koyama, en de havenstad Kismayo (p. 10) diverse eilanden gelegen zijn waarvan u verklaarde dat er slechts 2 eilanden een naam dragen, meer bepaald Fuma en Lisa, en de overige eilanden naamloos zijn (p. 10). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat er zich tussen het eiland Koyama en de havenstad Kismayo minstens 5 eilanden bevinden die een naam dragen (zie informatie in administratief dossier). Daarenboven blijkt uit geen enkel landenrapport of landenkaart waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat Lisa de naam zou zijn van een eiland tussen het eiland Koyama en de havenstad Kismayo zoals u nochtans beweerde (p. 10). Voorts beweerde u verkeerdelijk dat er geen eilanden tussen uw eiland Koyama en het eiland Fuma gelegen zijn (p. 11) (zie informatie in administratief dossier). Vervolgens verklaarde u dat indien u van het eiland Koyama naar het eiland Darakasi reisde (p. 11) – hetgeen u regelmatig beweerde gedaan te hebben (p. 7) – slechts de eilanden Ndoa, Chovai en Chula passeerde (p. 11) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat u minstens 9 eilanden die een naam dragen passeerde en eveneens een aantal naamloze (rots)eilanden (zie informatie in administratief dossier). In dit opzicht is het ook merkwaardig dat u volgende termen die de interviewer van het Commissariaat-generaal u voorlegde niet correct kon benoemen: Kiwamwe (p. 17 en 20), Shapape (p. 17 en 20), Ngai (p. 17 en 21), Mtanga Ya Papa (p. 17 en 21), Kwa (p. 18 en 21), Ambuu (p. 18 en 21), Bangadini (p. 18), Kiwa Cha Moga (p. 18 en 21), Kuyumbi (p. 18 en 21) en Yundu-Yundu (p. 21) (zie informatie in administratief dossier). Voorts situeerde u het eiland Yamballingodhi (p. 20) geheel verkeerd (zie informatie in administratief dossier) en kon u voorts de termen Jiroole (p. 17 en 20), Licchitore (p. 17 en 20), Godeia (p. 17 en 21) niet correct uitleggen (zie informatie in administratief dossier).

Voorts verklaarde u dat er op de Bajuni-eilanden enkel leden van de etnische groep Bajuni wonen (p. 12), dat er geen andere clans dan de Bajuni wonen op de Bajuni-eilanden (p. 12) en dat alle inwoners van de Bajuni-eilanden Bajuni zijn (p. 12). U voegde er aan toe dat er geen Marehan op de Bajuni-eilanden wonen (p. 13). U voegde er aan toe dat er geen Darod op de Bajuni-eilanden wonen (p. 13) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt echter blijkt dat op de Bajuni-eilanden "leden van de Bajuni minderheid met de Darod/Marehan woonachtig zijn" (zie informatie in administratief dossier). U verklaarde voorts dat er geen Darod wonen op de Bajuni-eilanden, doch dat Darod wel invasies deden op de eilanden en vervolgens weer vertrokken (p. 13). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u hierop vroeg "Weet u of de Marehan invasies deden op de Bajuni-eilanden?" (p. 13) repliceerde u "Ik weet niet of de Marehan ook invasies deden, we weten enkel dat Darod invasies deden" (p. 13) hetgeen opmerkelijk is gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat leden van de Darod/Marehan sinds 2001 (en tenminste tot

dd. juli 2006) de controle hadden over de Bajuni-eilanden (zie informatie in administratief dossier). Tot slot verklaarde u dat er een tsunami plaats vond op het eiland Koyama (p. 15) en dat het op het moment dat de tsunami toesloeg nacht was (p. 15), er sterke wind was (p. 15), hoge golven (p. 15), dat het regende (p. 15) en er bliksem en donder was (p. 15). Uw beschrijvingen gaan echter volledig in tegen informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die het volgende stelt: "De eilandengroep werd zwaar getroffen door de tsunami in december 2004. Volgens Brian Allen, die op dat moment in Kenya aanwezig was, ging de tsunami niet gepaard met een storm of een plotse weersverslechtering. De tsunami stortte zich onverwacht op de kusten bij helder, zonnig weer." (zie informatie in administratief dossier). Uw onwetendheid knelt des te meer gezien u verklaarde dat uw vader zijn visserboot verloor op zee toen de tsunami toesloeg (p. 15). **Gezien u verklaarde uw gehele leven in Somalië doorgebracht te hebben op het eiland Koyama (p. 3), beweerde dat u het eiland Fuma bezocht (p. 7) en bovendien beweerde dat uw vader werkzaam was als visser (p. 7), uw vader een eigen visserboot bezat (p. 8), u uw vader hielp als visser (p. 7) en u regelmatig naar de eilanden Darakasi en Lisa (p. 7) reisde om de vis te laten drogen (p. 7) is uw ontoereikende kennis over het eiland Koyama en de nabije omgeving bijzonder bevreemdend.**

Uit voorgaande opmerkingen dient eveneens te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving aangezien u enkel koranschool (p. 5) zou gevolgd hebben en verklaarde in Somalië uitsluitend op het eiland Koyama (p. 3) te hebben gewoond. Uit uw foutieve verklaringen en ontoereikende kennis blijkt dat u doelbewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden door zich voor te doen als afkomstig van Somalië. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven. Uw beweerde kennis van het Kibajuni (p. 2 en 6) is op zich geen bewijs van uw Somalische nationaliteit, omdat de het Kibajuni – als variant van het Kiswahili - ook in Kenia wordt gesproken (zie informatie in het administratief dossier).

U werd op de luchthaven van Zaventem tegengehouden door de luchtvaartpolitie op 14 maart 2010 en was in het bezit van een Brits paspoort maar dit document stond op naam van Qassim Yusuf Nasor (zie bovenvermelde verslagen van de Federale Politie). Vermits u in het kader van uw asielaanvraag een andere identiteit opgaf, behoort dit document u niet toe. U legde geen andere stavingstukken voor die uw echte identiteit zouden kunnen bevestigen.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend. U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat er niet besloten kan worden tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U legde geen documenten voor waaruit uw reisweg of uw ware identiteit/nationaliteit zou kunnen blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept de volgende middelen in:

"-Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet

-Schending van artikel 62 Vreemdelingenwet;

-Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur.”

3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoeker steunt zijn asielaanvraag op zijn voorgehouden Somalische identiteit en afkomst van het eiland Koyama, dat hij diende te ontvluchten omdat *“Er heerst geen vrede in mijn land, ik leef in armoede, ik heb geen eten, ik heb geen onderdak, ik heb geen ouders en geen familie”* (vragenlijst, p.2). De asielaanvraag werd afgewezen omdat er, gelet op talrijke vaagheden en onwetendheden in verzoekers verklaringen, geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden afkomst, en derhalve evenmin aan zijn hierop gebaseerde asielmotieven.

4.2. De commissaris-generaal heeft terecht doorgevraagd over de Somalische maatschappij en verzoekers regio van herkomst en verzoeker aldus de mogelijkheid geboden zijn nationaliteit aan te tonen nu hij niet in het bezit is of kan zijn van genoegzame identiteitsdocumenten. Verzoeker bleek echter niet in staat deze vragen navenant te beantwoorden.

4.3. Verzoeker voert aan dat *“De benaming van eilanden in officiële atlassen stemt hoogstwaarschijnlijk niet altijd overeen met de benaming die door plaatselijke bewoners gebruikt worden”* doch laat na deze stelling te adstrueren aan de hand van objectieve informatie, waaruit zou kunnen blijken dat voor welbepaalde eilanden meerdere en andersluidende benamingen gehanteerd worden naast diegenen vermeld in de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Dergelijke ongestaafde en louter hypothetische opmerkingen kunnen de vastgestelde hiaten en discrepanties dan ook bezwaarlijk weerleggen.

4.4. Waar verzoeker tracht zijn verklaringen te herformuleren conform de bevindingen van de commissaris-generaal en inzake de lokale machtsituatie en de controle over het eiland stelt dat hij *“begrijpt niet waarom zijn antwoord niet zou overeenstemmen met die informatie. Hij stelt immers dat de Darod invasie deden en de controle hadden. De Commissaris-generaal beaamt dit eigenlijk maar stelt toch dat verzoekers antwoord foutief is”* dient te worden vastgesteld dat verzoekers pogingen tot het a posteriori bijsturen van zijn verklaringen geen steun vinden in het administratief dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen ruimte laten voor de nuanceringen die verzoeker post factum nog tracht aan te brengen. Uit het gehoorverslag blijkt immers dat verzoeker uitdrukkelijk verklaarde dat er op de Bajuni eilanden *“enkel Bajuni”* wonen, *“Alle inwoners zijn Bajuni”* en *“Wonen er Darod op de Bajuni-eilanden? Nee, ze kwamen een invasie doen en vertrokken”* (gehoorverslag CGVS, p.12-13) terwijl uit algemene informatie waarover de commissaris-generaal beschikt, blijkt dat op de *“eilanden voor de kust van Zuid-Somalië”* de *“leden van de Bajuni minderheid met de Darod/Marehan woonachtig zijn”* en dat *“Sinds 2001 hebben leden van de Darod/Marehan clan de controle over de eilanden.”* Evenmin blijken uit het gehoorverslag communicatiestoornissen en kon verzoeker de hem gestelde vragen goed beantwoorden. Verzoekers bewering dat hij *“vermoedt dat zijn antwoorden niet goed begrepen werden. Een hoorverhoor lijkt om die reden meer dan wenselijk”* wordt niet toegelicht noch wordt aangegeven door welke concrete elementen er communicatieproblemen gerezen zouden zijn. Zijn opmerking is derhalve wederom louter hypothetisch en kan niet overtuigen.

4.5. Verzoeker *“kan zich niet van de indruk ontdoen dat er te weinig rekening is gehouden met zijn lage scholingsgraad en het feit dat hij vrij geïsoleerd leefde.”* Daargelaten dat verzoeker verklaarde dat hij

“naar de koranschool” ging “van kindertijd tot ik volwassen was” (gehoorverslag CGVS, p.5-6) en derhalve een scholing genoot die niet gering is, is het hoe dan ook geheel irrelevant of verzoeker al dan niet geschoold is nu zijn onwetendheden elementaire gegevens betreffen uit het dagelijkse leven en zijn directe omgeving. Dit klemmt temeer nu de Somalische maatschappij in essentie een orale maatschappij is en maatschappelijke gegevens mondeling worden doorgegeven. Verzoeker dient minstens kennis te hebben van de dagelijkse realiteit in Somalië en zijn eigen leefwereld. Het is dan ook niet ernstig dat verzoeker dermate gebrekkige verklaringen aflegde aangaande elementaire gegevens als welke clans de eilanden bewoonden en wat de omliggende eilanden zijn. De Raad ziet niet in hoe verzoeker “geïsoleerd” zou hebben geleefd, nu hij verklaarde dat hij zijn vader hielp met het vissen, en hij ook herhaaldelijk, soms maandelijks (gehoorverslag CGVS, p.7) naar andere eilanden reisde, wat toelaat van verzoeker een meer dan elementaire kennis te verwachten over zijn regio en de omliggende eilanden. Het is dan ook onaanvaardbaar dat verzoeker -in zoverre zijn beweringen waarachtig zouden zijn- onwetend was over zijn eigen, zelfs zichtbare, leefwereld.

4.6. Dat verzoeker naar eigen zeggen “*talloze begrippen en eilanden wel juist duidde*” doet evenmin afbreuk aan voormelde vaststellingen dat zijn voorgehouden afkomst niet kan overtuigen, noch zijn hierop gebaseerde asielmotieven. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker wel een zekere kennis kon tonen van het Somalische clansysteem en bekende milities en krijgsheren kon noemen, maar meer concrete kennis uit zijn eigen directe leefwereld ontbeerde, wat deze kennis ingestudeerd doet voorkomen. Uit het gehoorverslag blijkt verder dat verzoekers verklaringen ook op verschillende andere vlakken ontoereikend waren. Verzoeker kon quasi geen van de Somalische termen toelichten die hem werden voorgelegd (gehoorverslag CGVS, p. 17 e.v.), en had niet de minste kennis van de Somalische burgeroorlog sinds 1991 “*Dat weet ik niet, ik ken enkel de huidige vechtende groepen*” (gehoorverslag CGVS, p.16). Het is ook niet ernstig dat verzoeker beweert dat hij op de Bajuni-eilanden vertoefde toen deze getroffen werden door de tsunami en zijn beschrijving van deze ingrijpende gebeurtenis geheel in strijd is met algemene informatie toegevoegd aan het dossier.

4.7. De door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijke aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

4.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.2. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoonde noch aannemelijk maakt. Verzoeker maakt dan ook evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan op dit punt en is verzoekers kennis voor een jonge man van zijn profiel dermate onvoldoende dat zijn beweerde nationaliteit bedrieglijk voorkomt. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

5.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK